

Nuusbrief van die Peter Henrich Henning Familiebond

Theewaterskloof Landgoed
Villiersdorp

Posbus 121
6848 Villiersdorp

Tel: 028 840 0113

www.henning.org

E-pos: olie4@henning.org

Verskyn vier keer per jaar: Februarie, Mei, Augustus en November

Henning Virtuele Museum

Ons het in die vorige nuusbrief bekend gemaak dat ons beplan om 'n virtuele Henningfamiliemuseum te skep, omdat die Kerkpleinmuseum in Aliwal-Noord, waar die Henning familie in 1991 'n pragtige uitstalling ingerig het, nie werklik meer as 'n museum funksioneer nie, weens die negatiewe gesindheid van die Maletswai munisipaliteit en ANC stadsraad.

Dit is met groot blydskap dat ons kan berig dat ons virtuele museum reeds in werking is, en op Internet by die Henning Webwerf besoek kan word van enige plek in die wêreld af, enige tyd van die dag of nag, in Afrikaans en Engels. Dit lyk of dit die eerste virtuele familiemuseum in die

wêreld is, omdat ons niks op internet vind van enige ander virtuele familiemuseum nie.

Ons het besluit om te hou by die tema van ons Kerkpleinuitstalling — **Die Henning Familie as tipiese Noord-Oos-Kaap Trekboere** en dan ook 'n afdeling by te voeg vir addisionele artefakte wat nie by die tema inpas nie. Ons is in die gelukkige posisie om die lewe gedurende die negentiende eeu op die plaas, Damfontein uit te beeld. Die Trekboer b7.Gert Frans Henning *1785 het in 1841 hierdie plaas in die Barnardspruit Veldkornetkap (Aliwal-Noord) afgebaken.

Dit is die enigste Henningplaas waar ons voldoende negentiende eeuse kaarte, foto's, dokumente, artefakte en anekdotes wat deur oorlewering behoue gebly het, besit, om in 'n tematiese museum uit te stal. Die rampspoedige "Verskroeide Aarde Beleid" van die Britse Magte tydens die Anglo-Boere-oorlog, toe alle plase in die

Republieke van die Oranje-Vrystaat en die ZAR afgebrand is, het meegebring dat daar nie veel artefakte van ander negentiende eeuse Hennings behoue gebly het nie. As ons wel sulke items ontvang, sal dit in die “Addisionele Artefakte” deel van die museum uitgestal word.

Dr Jannetta Steyn, ons webmeester, van Durham in Engeland, Olivier Henning, Bondsektaris, met die hulp van Marthinus Henning van Welkom, het die hele Desember 2018 en Januarie 2019 onverpoos gewerk om die museum van die grond af te kry. Olivier het die uitstalmateriaal en teks voorberei; Jannetta het die programmering gedoen en Marthinus het gedurende Desember Aliwal-Noord toe gery om foto's van die artefakte wat daar uitgestal word, te neem.

Daar is nog baie werk wat gedoen moet word, bv al die foto's en videos wat Marthinus in Aliwal-Noord geneem het en 'n video van die inwyding van die Henning Uitstalling in die Kerkpleinmuseum op 5 April 1992 moet nog voorberei en gelaai word. Dan hoop ons om nog artefakte en hul beskrywings van ander lede van die Henning familie te ontvang.

Ons wil egter alle lesers van Ons Haantjie uitnooi om die Henning Virtuele museum op die Henning Webwerf by www.henning.org te besoek en te kyk wat ons gedoen het. Teken asseblief die Besoekersboek en lewer vir ons kommentaar oor hoe u die museum sover ervaar. Selfs al sou u kritiek negatief klink, sal ons dit verwelkom. Onthou! Nie een van ons is werklik museumkundiges nie en enige kundige advies sal verwelkom word.

ABO Medalje

Gedurende Oktober 2018 het dit onder my aandag gekom dat die Anglo-Boere-oorlogmedalje van 'n J S G Henning van die Kroonstad Kommando op 'n internet veiling later dieselfde maand verkoop sou word. Ek kon onmiddelik die persoon identifiseer as b1.c1.d6.e7. Burger Johannes Stephanus Gerhardus Henning, gebore 17 Maart 1878. Hy was 'n lid van die Kroonstad Kommando, maar het in die nabygeleë Vredefort gewoon. Johannes se pa (met dieselfde name en noemnaam, Hans) was die eerste eienaar van die plaas waarop die dorp Vredefort in 1877 uitgelê is. Boere in hierdie geweste moes Kroonstad toe reis omdat dit die naaste kerk aan hulle was. Niemand anders was bereid om grond vir 'n kerk af te staan nie, gevolglik het Hans snr sy plaas geskenk sodat daar 'n kerk gebou kon word. Die naam Vredefort is aan die dorp gegee weens die vrede wat Hans Henning se skenking tussen die boere gebring het.

Gedurende die Anglo-Boere-oorlog 1899 - 1902 dien Johannes Henning in die Kroonstad kommando onder kmdt (later senator) CA van Niekerk. Hy neem onder andere deel aan gevegte te Colesberg, Modderrivier, Abrahamskraal en verskeie ander skermutselinge en word op 13 September 1901 by die slag van Rietkuil, naby Vredefort in sy regtervoet gewond en deur die Britse magte krygsgevangene geneem en in Fort Ahmednagar te Indië aangehou (Krygsgevangene nr 23739). Hy het eers in November 1902 die Eed van Getrouheid aan die Britse troon afgelê voordat hy kon terugkeer huis toe.

Na vredesluiting in Mei 1902 het Brittanje onmiddelik dekorasies en medaljes aan sy eie troepe toegeken. Omdat die Boererepublieke vernietig is, was daar geen

Die naam van JSG Henning is duidelik op die rant van die medalje gegraveer. Die wapens van die ZAR en Republiek van die OVS verskyn weerskante van die medalje. Heel onder verskyn 'n foto van die verwondingslint wat gedra word, as dit toegeken is. Ongelukkig het Johannes Henning nie vir die Verwondingslint aansoek gedoen nie, ten spyte van die feit dat hy gekwalifiseer het

parool te neem of die eed van getrouheid voor 31 Mei 1902 af te lê. Vir die Verwondingslint moes hy ook bewys voorlê.

Hoewel Johannes tydens die oorlog verwond is, dit amptelik deur die Rooikruis en in 'n Staatskoerant gerapporteer is en dit op sy aansoekvorm vermeld word, het hy nie vir die Verwondingslint aansoek gedoen nie.

Nadat ek van die veiling verneem het, het ek met al die

erkenning aan republikeinse burgers wat geveg het nie. Eers agtienjaar later, in Desember 1920, het die regering van die Unie van Suid-Afrika dekorasies en medaljes aan die burgers van die ou Boererepublieke goedgekeur. Die tragedie was egter dat burgers wat aan die neergelegde vereistes voldoen het, self vir hierdie toekennings aansoek moes doen. Baie was toe reeds oorlede. Baie het gesneuwel of het aan hul wonde beswyk. Baie het in verre lande waar hulle krygsgevangenes was, begrawe gelê en baie het nooit eens van die toekennings verneem nie. Dan was daar ook duisende wat nie in enige toekennings belanggestel het nie. Sowat 95 000 man het elkeen vir 'n tydperk in die Republikeinse magte gedien, hoewel daar nooit meer as 40 000 gelyktydig in die veld was nie. 20 782 het na die Vrede van Vereeniging wapen neergelê, terwyl slegs 14 594 persone aansoek vir een of meer van die toekennings gedoen het en slegs 13 751 goedgekeur is.

Die vereiste vir die toekenning van 'n dekorasie of medalje was dat 'n aansoeker moes bewys dat hy teen die Britse magte geveg het, sonder om oor te gee,

Die "Lint voor Verwonding" waarvoor J S G Henning gekwalifiseer het, maar waarvoor hy nie aansoek gedoen het nie

familiebond bestuurslede kontak gemaak om goedkeuring te kry dat ek namens die familiebond vir hierdie medalje kon bieb. My laaste bod was R4 900.00. Ongelukkig is ons weereens, soos gedurende Desember 2015 toe die medalje van Gerhardus Philippus Engelbertus Henning *17-5-1877 onder die hamer gekom het, deur 'n handelaar getroef. Hierdie handelaar se bod was R5 000.00 en hy het aangedui dat hy bereid was om veel hoër te bieb. Dit wys mens net hoe gesog hierdie tipe medaljes by handelaars en versamelaars is.

Hoewel dit vir ons 'n bittere teleurstelling was, is dit darem nie die einde van die wêreld nie, want ons het minstens 'n paar foto's van die spesifieke medalje, waarop die naam van burger J S G Henning voorkom, wat ons op die toepaslike plekke in die familiechroniek en in die Krygsgeskiedenis boekie kan gebruik ... en ons het darem R5 000.00 gespaar, want met die Kerkpleinmuseum in Aliwal-Noord wat duidelik nog in die weegskaal is, sou ons nie 'n ander geskikte plek gehad het om die medalje te berg of uit te stal nie. Nou kan ons die foto's van Johannes se medalje, saam met die foto's van twee ander Henning ABO medaljes in ons virtuele museum opneem, waar dit veilig en toepaslik vertoon kan word.

'n Interessante verwickeling uit hierdie internet vendusie was dat 'n ander handelaar, Ewaldt De Wit my daarna gekontak het met die boodskap dat hy die ABO medalje van 'n F H Henning het wat ons direk by hom kan koop. Ek kon hierdie FH Henning onmiddelik identifiseer as Francis Hayden Henning van die Pretoriadorp kommando. Daar bestaan egter geen verbintenis tussen hom en enige van die bekende Henning stamme in Suid-Afrika nie. Hy het aan die begin van die oorlog skynbaar vanaf Duitsland gekom om die Boere by te staan en het na die oorlog weer teruggekeer na van waar hy gekom het. Dit sou dus sinloos gewees het om sy medalje te koop en ons het hierdie aanbod van die hand gewys.

Krygsgeskiedenis van die Hennings

Met die opstel van die Henning Familiechroniek oor die afgelope agt-en-dertig jaar het Olivier Henning reg van die begin af heelwat gegewens oor die Henning families se betrokkenheid op militêre gebied versamel. Hoewel hy hierdie deel van die familiegeskiedenis nooit spesifiek in die oog gehad het nie, het dit net eenvoudig so uitgewerk weens die families se betrokkenheid in al die oorloë wat sedert 1779 in Suider-Afrika plaasgevind het toe Xhosa stamme Suidwaarts al langs die Ooskus van Suider Afrika geëmigreer en die gebiede in die omgewing van Graaff-Reinet binnegedring het wat reeds deur Hollandse setlaars (waaronder die Henning familie) beset is.

Al die gegewens wat hy versamel het was genoeg om dit in 'n afsonderlike hoofstuk in die Familiechroniek op te neem. Met verloop van tyd het hierdie hoofstuk so gegroei dat Olivier besluit het om 'n afsonderlike boek oor die krygsgeskiedenis van die Henning familie die lig te laat sien.

Ongelukkig is daar drie tekortkominge in sy navorsing en hy sal slegs oorgaan tot publikasie van hierdie boek nadat hy seker is dat hy hierdie tekortkominge oorbrug het.

Tydens sy navorsing het Olivier nooit enige gegewens opgespoor of ontvang van die betrokkenheid van enige Henning's aan die eerste vryheidsoorlog van die

Zuid-Afrikaansche Republiek (ZAR) teen Brittanje nie. Hierdie was ‘n oorlog waar die ZAR ‘n roemryke oorwinning oor Brittanje behaal het. Dit was die enigste oorlog in die geskiedenis van Brittanje wat hierdie super moontheid in sy hele geskiedenis – tot vandag toe- verloor het en was die grootste vernedering wat Brittanje ooit op die slagveld ervaar het.

Ons weet dat verskeie Henning’s teen 1880 reeds in die ZAR gewoon het en glo dat meeste van hierdie mans in die kommando’s van die republiek moes of kon gedien het.

Ons wil graag ‘n beroep doen op alle lesers van die Haantjie wat weet van een of meer van hulle voorsate wat betrokke was in die Eerste Vryheidsoorlog van 1880, om alle informasie wat hulle het vir ons deur te gee.

Olivier het ook min aandag aan die Eerste – en Tweede Wêreldoorloë gegee omdat slegs ‘n paar Henning’s aan hierdie oorloë deelgeneem het. Hierdie was oorloë waar Suid-Afrika nie werklik bedreig was of belang by gehad het. Dieselfde geld die belang wat die Henning families in hierdie oorloë gehad het. Meeste Hennings wat betrokke was, was beroepsoldate of - polisiemanne of het aangesluit weens finansiële redes of vir die avontuur.

Dieselfde beroep word gedoen op lesers wie se voorsate aan een of albei wêreldoorloë deelgeneem het om vir ons van hulle familie se betrokkenheid te laat weet.

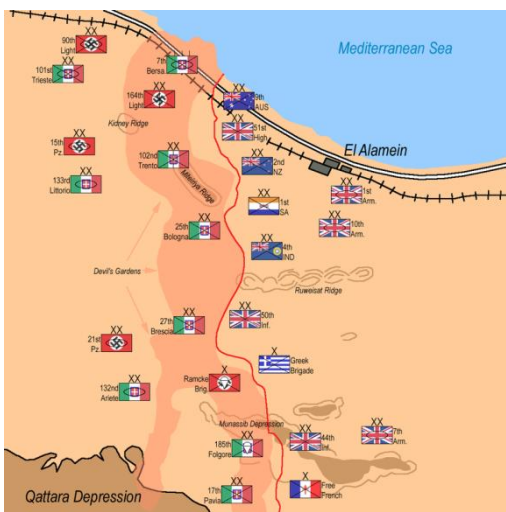

Een van ons Tweede Wêreldoorlog Helde

In die vorige nuusbrief het ons berig oor die baba wat gedurende Julie 2018 vir b6.c4.d3.e7.f6.g2.h2. Mertin Henning en sy vrou Marita van Nigel gebore is. In hierdie nuusbrief wil ons vertel van die diens wat Mertin se oupa, Johannes Mertin Abraham Henning *2-6-1908, gedurende die Tweede Wêreldoorlog gelewer het. Hy was ‘n lid van die Geniekorps van die Leër van die Unie Verdedigingsmag.

Die Geniekorps is verantwoordelik vir die uitvoering van alle ingenieurswerke gedurende oorlogtyd, byvoorbeeld die voorsiening van drinkwater aan die gevegsmag, vinnige bou van brue oor riviere (drywende brûe, genoem

b6.c4.d3.e7.f6. Johannes Mertin Abraham Henning *2-6-1908 wat as ‘n lid van die Geniekorps aan die Slag van El Alamein in Noord-Afrika deelgeneem het

Die posisie van die Suid-Afrikaanse Divisie tydens die Slag van El Alamein. Die feit dat die Geniekorps 'n bres kon slaan deur die Spilmoonthede se mynveld, het gemaak dat die Geallieerde Magte hierdie slag kon wen, wat die keerpunt in die oorlog in Noord-Afrika was

Bailleybrûe), die bou van paaie en dan natuurlik die lê van mynvelde om die vyand se beweeglikheid aan bande te lê, asook om bresse te slaan in mynvelde wat die vyand gelê het om eie magte se beweeglikheid aan bande te lê.

As 'n lid van 1 Suid-Afrikaanse Infanterie Divisie doen Johannes diens in Egipte en neem deel aan die tweede groot veldslag naby die spoorweghalte El Alamein wat van 23 Oktober 1942 tot 11 November 1942 geduur het, wat die oorlog in Noord Afrika in die guns van die Geallieerde magte geswaai het. 1 SA Divisie het deel gevorm van die Britse 8ste Leër wat opgestel was teenoor die Duits-Italiaanse magte van die beroemde Veldmaarskalk Erwin Rommel.

Die Duits-Italiaanse magte was verskans agter 'n byna ondeurdringbare anti-tenk mynveld. Die Geniekorps was verantwoordelik om 'n bres deur hierdie mynveld te

sla, sodat tenks en ander oorlogstuig daardeur kon beweeg. Dit was van die mees gevaarlike en stresvolle werk denkbaar. Daar was nie net die moontlikheid dat een van die myne kon detoneer nie, maar ook dat een van die skerpskutters wat die vyandelike magte ontplooi het, hierdie mynligspanne as teiken kon gebruik het.

In daardie tyd was elektroniese apparatuur nog nie beskikbaar om myne vinnig op te spoor en onskadelik te stel nie. Die mynligspanne moes plat op hul mae lê en 'n bajonet liggies in die sand voor hulle druk om enige harde voorwerp net onder die oppervlak te voel. Wanneer hulle iets voel, moes die sand liggies met die hand weggee word om die voorwerp te ontbloot. As die voorwerp versteur word en dit is 'n myn, kon dit natuurlik onmiddelik ontplof en daardie soldaat en almal in die nabyheid doodmaak of vermink.

Myne wat ontdek word is dan veilig ontlont en indien nie moontlik nie, veilig gedetoneer.

Die manne wat hierdie werk gedoen het was in alle opsigte die stille helde. Manne met senuwees van staal! want hulle het in die doodsakker verseker dat hul eie veggroep veilig deur hierdie hindernis kon beweeg.

Johannes Mertin Abraham Henning *2-6-1908 was een van hierdie onbesonge helde.

Philip Henning Davisbekerspan

Die Bloemfonteiner Philip Barry Henning (b7.c7.d10.e3.f1.g2.h1) seun van Gerard Carel Henning en sy vrou Carlien Lize, se 18de verjaardag op 10 Oktober 2018 was spesiaal lekker, nadat hy die vorige dag gehoor het dat hy die volgende week 19 tot 20 Oktober 2018 in Portugal sy eerste proesel van Davisbekertennis sou kry.

Philip is deur Suid-Afrika se Davisbeker kaptein, Marcos Andruska, ingesluit in die vyfmangroep wat die Portugese in 'n promosie/relegasie-kragmeting van die Euro/Afrika-sone se Groep 1 deel sou neem.

Die ander vier in die span is dieselfde viertal wat in 2017 met Estland, Slovenië en Denemarke afgereken het: Lloyd Harris, Nik Scholtz, Raven Klaasen en Ruan Roelofse.

Philip is nie net Suid-Afrika se voorste junior speler nie, maar 'n gewisse wêreldster van die toekoms. Hy het by Tennis Suid-Afrika se 2018 prystoekennings in Potchefstroom gedurende Oktober met drie pryse weggestap. Philip beklee tans die 66ste posisie op die wêreld junior ranglys.

Hoewel Portugal die toernooi maklik gewen het, was die ondervinding van internasionale tennis vir Philip Henning van onskatbare waarde.

Philip wat in 2018 in matriek was, het 'n sportbeurs in 'n finansiële rigting van die Universiteit van Georgia in Amerika gekry en het reeds in Januarie 2019 by die universiteit aangemeld vir sy studies

'n Foto van Philip Henning wat in al die dagblaaie van 7 Januarie verskyn het. Hoewel sy naam weens tegniese redes nie op die lys van matrikulante wat geslaag het verskyn het nie, het hy wel matriek geslaag

Biff Fowels se avontuur

Ds Biff Fowels wys tydens die Nijmegen mars sy lojaliteit teenoor Noorweë, Suid-Afrika en die Henning familie agter op sy rugsak

Emeritus dominee Bjarne Fowels (78 jaar) (noemnaam Biff) van die Noorse Seemanskerk in Noorweë is sekerlik al bekend aan al die lesers van Ons Haantjie, want ons plaas gereeld beriggies wat ons van hom af ontvang. Hy is 'n agterkleinseun van b7.c8.d1. Martha Johanna Elizabeth Henning, gebore 1857 en is een van die mees aktiewe en trotse lede van die Henning Familiebond, ten spyte van die feit dat hy en twee geslagte van sy voorsate al Noorweegse burgers is. Die foto van hom wat tydens die wêreldberoemde “Vierdaagse Mars” in Nijmegen, Nederland in 2018 geneem is, bevestig hierdie stelling. Op sy rugsak pryk nie net 'n Noorweegse en Suid-Afrikaanse vlag nie, maar ook 'n Henning wimpel. Hy was die enigste van die 50 000 deelnemers van sestig lande wat 'n Suid-Afrikaanse konneksie het.

Op 78-jarige ouderdom geniet Bjarne nog goeie gesondheid en hy maak 'n punt daarvan om aan alle internasionale staptogte reg oor die wêreld deel te neem.

Die afgelope Desember 2018 het Bjarne een van die mees buitengewone avonture in die wêreld ervaar wat net vir enkele mense wêreldwyd beskore is. Noorweë is een van die

lande wat werkende olieboorplatforms in die Noordsee, naby die Noordpool bedryf. Bjarne het as vrywilliger aansoek gedoen om oor die Kerstyd as kapelaan op te tree op een van hierdie reuse olieboorplatforms.

Bjarne vertel van sy ervaring op die olieboor.

“Dit is 'n baie gevaarlike plek om te werk amper soos om op 'n groot bom te woon. Veiligheid word van die begin af by jou ingedril. Voordat jy op die helikopter klim wat jou na die platform vervoer, word 'n veiligheidsfilm aan jou gewys. Jy word uitgereik met waterdigte veiligheidsklere, wat insluit Wellington stewels, spesiale handskoene en 'n veiligheidshelmet. Jy word ook uitgereik met 'n gasmasker vir asemhaling, 'n veiligheidslig, veiligheidsstoue, oorpluies, oor-beskers en verskeie ander veiligheidsrusting.

Na 'n vlug van 1½ ure land die helikopter op die boonste dek van die platform en word jy deur 'n veiligheidsoffisier ontmoet, wat verder na jou omsien vir die hele tyd wat jy op die platform diens doen. Helfte van die dag het hy my rondgewys op die platform en hoe om my kajuit te vind, asook ander belangrike dinge soos waar om my veiligheidsklerasie en gasmasker te berg; waar en watter reddingsboot ek moet vind as

Ds Fowels is 'n ywerige en bekwame trompetblaser wat selfs op die olieboorplatform godsdienstige liedere gespeel het

die alarm afgaan; wat om te doen as 'n vuur die ontsnaproete versper, ensovoorts, ensovoorts.

Die platform is baie stabiel met baie lang pilare wat 75 meter diep tot op die bodem van die see strek. Die olielaag is 1.5 kilometers onder die bodem van die see. Olie en gas word uitgepomp en geskei van die water wat saam uitgepomp word. Hierna word die olie in pypleidings na Emden in Duitsland en na Engeland gepomp.

Die platform kry sy elektrisiteit vanaf Noorweë. Dit verminder die oorverdowende geraas wat normaalweg op so 'n platform gevind word – inderwaarheid is dit doodstil!

Die Noordsee het die grootste getal olieboorplatforms ter wêreld, nl 184. By die platform waar ek as kapelaan afgelos het, is sewe platforms

naby mekaar en word deur loopbrue met mekaar verbind. Van die sewe is een 'n Britse platform, een 'n Deense platform en die res Noorweëgs. Mens kan dus van die een na die ander platform loop en ek is altyd deur 'n veiligheidsbeampte vergesel. Ek moes ook altyd my

'n Soortgelyke olieboorplatform as die een waarop Ds Bjarne Fowels as kapelaan oor die Kerstyd afgelos het

veiligheidsklere en toerusting aanhê. Een van die vereistes as mens met een van die loopbrue na 'n ander platform geloop het, was dat jy altyd aan die reling moet vashou. Dit geld ook as mens die trappe van een verdieping na 'n ander verdieping op die platform stap.

Die kos in die eetkamers was uit die boonste rakke, met 'n groot verskeidenheid. Jy sal enigiets vind waarvoor jy lus is behalwe alkohol! Dit is totaal en al verbode. Daar is ook geen belastingvrye winkels nie.

Veiligheid kom te alle tye eerste. Ons is nie eens toegelaat om foto's op die platforms te neem nie. Alles weens veiligheidsfaktore.

Ek moes elke dag twee dienste lei – een vir die dagskof en een vir die nagskof. Op 'n dag moes ek die diens op 'n Maersk platform lei. 'n Pianis, baskitaarspeler en eksel op 'n trompet het kersliedere gespeel. Die tweede dag moes ek alleen speel, omdat die ander twee moes gewerk het. “Stille Nag” en “Hoe Groot is U” het gemaak dat daar nie 'n droë stoel was nie.

Een aand, tydens bingo moes ek grappe vertel om die mans- en vrouewerkers aan die lag te kry, maar oor die algemeen was daar nie veel tyd vir vermaak nie. Die wenpryse met die bingo was goed soos i-Pads, ensovoorts. Toe sinterklaas opdaag het almal 'n waterdigte luidspreker as geskenk van die firma AkerBP ontvang.

Ek het werklik die tyd aan boord geniet en het nooit huiustoe verlang nie. Ons goeie Hemelse Vader was sy nederige dienaar genadig deur digte mis te laat neerdaal op die lughawe van Stavanger, wat beteken het dat ons een ekstra dag en 'n aand op die platform kon bly.”

Prof Johan Henning van Bloemfontein wat 12 Oktober 2018 gesterf het

Sterftes

Kort na ons die November 2018 Nuusbrief uitgestuur het, het ons verneem van die afsterwe van Prof Johan Henning van Bloemfontein. Hy was een van die mees prominente lede van die regs-intelligentsia in Suid-Afrika asook wêreldwyd.

b5.c1.d3.e1.f1.g1.h1. Jozeph Johannes (Johan) Henning *7-3-1948 is op 12-10-2018 te Bloemfontein oorlede

Johan matriculeer aan die Hoërskool Theunissen. Hy begin sy loopbaan in die Departement van Justisie in Bloemfontein en behaal in 1970 die B.Juris-graad aan die UOVS. In 1973 verwerf hy die graad LL.B met onderskeidings in al sy hoofvakke asook die verhandeling en verwerf daardeur die gesogte Moritz Bobbert-penning, die Hoofregtersbeker, die Balieprys, asook verskeie ander toekennings. In 1974 word hy toegelaat as prokureur en bevorder tot Staatsprokureur. In dieselfde jaar word hy ook as deeltydse lektor in Handelsreg aan die UOVS aangestel en in 1976 as senior lektor.

In 1978 word hy bevorder tot mede-professor in Handelsreg aan UNISA en vanaf 1980 tot hoogleraar. In 1982 word hy aangestel as hoogleraar in Handelsreg aan die UOVS en in 1984 as hoof van die Sentrum vir Ondernemingsreg. In 1985 tree hy op as gas-professor by die Albert-Ludwigs Universiteit in Freiburg im Breisgau, Duitsland. In 1988 word hy aangestel as Hoof van die Departement Handelsreg aan die UOVS. In 1990 verwerf hy die LL.D-graad aan die UOVS en in 1991 word hy een van twee uitstaande hoogleraars aan die UOVS, 'n posisie wat hy na vier hernuwings as die langdsdienende sodanige professor aan die UV beklee het.

In 1990 word hy ook aangestel as hoof van die Departement Romeinse Reg en Regsgeskiedenis. In 1998 word hy verkies tot Dekaan van die Fakulteit Regsgeleerdheid, UOVS en word na vyf jaar vir 'n verdere termyn aangestel. Hy was die eerste regshoogleraar van die UV wat ook 'n professoraat aan die Universiteit van Londen beklee het. Hy was ook 'n direkteur van die Centre for Corporate and Partnership Law van dié universiteit. Hy was ook jaarliks een van die organiseerders van die internasionale konferensie wat vir regsgeleerdes by die Universiteit van Cambridge se Jesus College gehou is. In 1997 word hy die eerste Suid-Afrikaanse regsgeleerde aan wie eers lidmaatskap en kort daarna erelidmaatskap van die Society of Advanced Legal Studies van Brittanje verleen is. In 2002 word hy erelid van die Amerikaanse regsvereniging, die Order of the Coif, die eerste sodanige toekenning aan 'n Suid-Afrikaanse regsakademikus. Hy was lid van die uitvoerende bestuur van die UV, die voorsitter van die dekane-komitee, lid van die uitvoerende dagbestuur en lid van die universiteitsraad van die UVS.

Buiten bogenoemde prestasies, het hy ook die volgende posisies beklee: Hoof van die departement van Romeinse Reg, Regsgeskiedenis en Regsvergelyking, direkteur van die Sentrum vir Ondernemingsreg; voorsitter van die Sentrum vir Finansiële Beplanningsreg sowel as die Navorsingseenheid vir Ernstige Ekonomiese Misdaad; houer van die Ou Mutual-leerstoel vir Ondernemingsreg aan die UV. In 2003 word hy deur die raad van die Randse Afrikaanse Universiteit (RAU) aangestel as buitengewone professor in Ondernemingsreg en is die eerste regsakademikus aan 'n Suid-Afrikaanse universiteit om op dié wyse deur RAU vereer te word. Hy was lid van verskeie organisasies op plaaslike, nasionale en internasionale vlak. Hy was byvoorbeeld lid van die Prokureursorde in die Vrystaat, 'n raadslid van die Instituut vir Lewens- en Pensioenadviseurs, 'n lid van die komitee vir regshistorici in Suid-Afrika en 'n lid van die Vereniging vir Universiteitsdosente in die Regte. Hy was ook 'n lid van die bestuurskomitee van die Vereniging Hugo de Groot, 'n stigterslid van ECCRISA (Economic Crime Combatting and Research Institute of Southern Africa). Hy was lid van die Suid-Afrikaanse Akademie vir Wetenskap en Kuns en 'n direkteur van die Vrystaatse Ontwikkelingskorporasie.

Op internasionale vlak was hy 'n besoekende genoot van die Instituut van Gevorderde Regstudies van die Universiteit van Londen, van Cambridge Universiteit en die Universiteit van Sussex se Fakulteit Regsgeleerdheid, van die Fakulteit Regsgeleerdheid van die Universiteit van Brabant en van die College of Law van die University of Kentucky, 'n lid van die Internasionale Balieraad, 'n lid van die advieskomitee vir bankregulering van die Instituut vir Gevorderde Regstudies aan die Universiteit van Londen, 'n lid van die Wêreld-Juridiese vereniging, 'n genoot van die Sentrum vir Internasionale Regstudies (Oostenryk) en 'n lid van

die Vereniging vir Fiskale Studies in Londen. Hy was redakteur en mede-redakteur van vyftien vakwetenskaplike regstydskrifte. Meer as honderd en veertig vakwetenskaplike gerefereerde artikels en meer as veertig regshandboeke en monografieë, het uit sy pen verskyn.

Anna Jacoba Susanna Henning *27-3-1951. Dit is met leedwese wat ons verneem het van die afsterwe van Anna Jacoba Susanna (Annatjie) Henning (gebore van Biljon) (noemnaam – Kiewiet) van Bloemfontein. Sy was die eggenote van Jacobus Cornelius (Jack) Henning b1.c6.d6.e8.f2.g2

**Jack en Annatjie Henning van Bloemfontein.
Annatjie sterf op 8 Desember 2018 in die
ouderdom van 67-jar en agt maande**

Sy is oorlede op 8 Desember 2018, as gevolg van breinkanker, nadat sy in Februarie 2018 daarmee gediagnoseer is. Sy het vier jaar gelede limfoom kanker in haar buik oorkom en die behandeling het veroorsaak dat haar regter nier verwyder moes word.

Annatjie is op 27 Maart 1951 in Groblersdal gebore. Sy was in die laerskool op Groblersdal, Lyttelton & King Williamstown en het haar hoërskool loopbaan in Hartswater voltooi.

Annatjie was die dogter van Izak Jacobus van Biljon en Maria Magdelene van Biljon (gebore Cloete).

Sy en Jack het mekaar vir vyftigjaar lank geken en sou op 16 Januarie 2019 - 48 jaar getroud gewees het. Sy en Jack is op 16 Januarie 1971 te Magagong getroud. Uit hul huwelik is twee kinders gebore, Marlene en Christo.

Sy was 'n wonderlike eggenoot, ma, ouma & vriendin. Sy word oorleef deur haar man, twee kinders, twee skoonkinders, vier kleinkinders en twee broers.

Annatjie was 'n liefdevolle mens en was baie betrokke by haar kerk en het 'n passie vir welsynswerk gehad. Sy was lief vir naaldwerk en kon geweldig lekker kook. Sy het vroeër jare golf en pluimbal gespeel.

Jack sê dat sy te gou van hulle weggeneem is – maar dat hulle ongelooflike herinnering aan 'n geseënde lewe saam het.

Geldsake

Ons wil weereens baie dankie sê aan al die welmenende Hennings wat oor die afgelope drie maande donasies vir die Familiebond aangestuur het. Ons wil almal opreg bedank vir hierdie pragtige gebaar. Dit toon duidelik dat die Henning Familiebond belangrik en op die regte pad is.

Ons wil almal die versekering gee dat elke sent van hierdie geld in belang van die Henning familie en in besonder die Henning Familiebond bestee sal word.

Ons bedank eerstens die sewe lede wat gereeld maandeliks deur middel van 'n debietorder bydraes lewer. Dít is van onskatbare waarde vir die Familiebond.

- Jan Andries Henning en sy vrou Cornelia van Montanapark, Pretoria
- Jan Hendrik Henning en sy vrou Nicolina van Glenstantia, Pretoria
- Past Antonie Henning en sy vrou Nellie van Wonderboom-Suid, Pretoria
- Pieter Hendrik Henning en sy vrou Anna van Durbanville
- Runa en Sauer van Straaten van Doringkloof, Centurion
- Gesina en Mathys Spangenberg van Swakopmund, Namibië
- Pieter Jacobus Stephanus Henning van Ramsgate

Iemand het op 29 Desember 2018 anoniem 'n bedrag van R200.00 in die Familiebond se rekening gedeponeer. Ons wil baie graag hierdie persoon bedank en sal dit waardeer as u ons kan laat weet wie u is. U kan per E-Pos na olie@henning.org of telefonies by 028 840 0113 of sel 082 355 3801 met ons kontak maak.

Ongelukkig blyk dit dat die getal Henning's wat bydraes lewer elke jaar afneem, wat ons finansies natuurlik onder druk sit. Onthou asseblief, geen bydrae is te klein nie en dra by tot die voortbestaan en vooruitgang van die Familiebond

**Die besonderhede van die Familiebond se lopende rekening is as volg:
FNB Villiersdorp (Tak 200 712); Rekeningnaam – Henning Familiebond;
Rekeningnommer – 6265 7601 483. Gebruik asseblief u voorletters en van (en
as dit moontlik is, u lidnommer), as verwysing wie die deposito gemaak het.**

Henning Aandenkings

Ons het steeds die volgende Henning aandenkings beskikbaar. U kan telefonies (028 840 0113 of sel 082 355 3801) of per E-Pos (olie4@henning.org) bestel. Ongelukkig word posgeld volgens die gewig van die pakkie bygevoeg, dus sal ons u eers in kennis stel hoeveel die posgeld sal bedra, voordat u die geld in die Familiebond se rekening deponeer. Rekening besonderhede: **FNB Lopende rekening 6265 7601 483; Tak nr 200 712. Rekening naam – Henning Familiebond. Vermeld u lidnommer en/of voorletters en van as verwysing**

Die nommer by elke item stem ooreen met die nommers op die foto

1. Henning CD — R125.00 elk plus R10.00 posgeld
2. Skryfblokke (50 bladsye) — R30.00 elk
3. Suikerlepels (goud geplatteer) — R54.00 elk
4. Lapelwapens — R30.00 elk
5. Teelepels — R50.00 elk (goud geplatteer) **Pragtig as 'n stel van ses of meer, saam met 'n suikerlepel**, of individueel in 'n teelepel versameling
6. Mansjetknope — R100.00 stel. **Werklik pragtig! Kan met trots gedra of in 'n vertoonkas vertoon word. Sal ook 'n mooi erfstuk word**

Doen eers navraag wat u pakkie se posgeld sal bedra voordat u enige geld inbetaal. Onthou ook dat as u wil hê dat ons die pakkie met geregisteerde pos stuur, dit 'n ekstra R30.00 sal kos. Aflewering d.m.v Postnet kos R99.00 vir 'n pakkie van 1 Kg.

Tensy u 'n groot bestelling van verskeie items plaas, behoort die posgeld nie meer as R20.00 te wees nie. Wees verseker! Ons het nog nooit 'n pakkie in die pos verloor nie.

Ondersteun asseblief die familiebond.

Nuwe Uiteensetting van Familiekroniek

Ons was nog altyd baie trots op ons Familiekroniek op Laserskyf, maar soos alle goeie dinge probeer ons ook om hom altyd te vernuwe en meer verbruikervriendelik en makliker om te gebruik te maak. Olivier Henning het oor die afgelope klompie maande 'n groot klomp werk hierin gesit, maar die grootste en moeilikste deel is die herprogrammering van die hele laserskyf. Dit word deur ons “programmering koning”, Rudolf Henning van Bellville gedoen. Rudolf moet letterlik tiene van duisende lêers herprogrammeer en mens moet onthou dat hy voltyds werk en 'n huishouding het wat sy aandag in beslag neem. Ten spyte hiervan sit hy bykans elke aand 'n ongelooflike hoeveelheid werk in en het al ver gevorder met die taak. Die nuwe familiechroniek sal ook die virtuele familiemuseum insluit.

Ons sal die nuwe laserskyf wyd adverteer wanneer hy gereed is en ons hoop van harte dat alle Hennings 'n eksemplaar sal aanskaf. So bekom u nie net die nuutste en mees volledige familiegeskiedenis nie, maar u help ook die familiebond om kop bo water te hou.